

UNIVERSITETS- OG HØGSKOLERÅDET

The Norwegian Association of Higher Education Institutions

Nærings-ph.d.-ordningen: Kostnadsberegning og finansiering av veiledning og opphold ved gradsgivende UH-institusjon

Notat fra en nasjonal arbeidsgruppe oppnevnt av UHR

Oslo 2015

Innhold

Sammendrag.....	3
1 Innledning.....	4
1.1 Mandat og oppnevning av arbeidsgruppe	4
1.2 Bakgrunn	5
2 Beregning av kostnader	7
3 Finansiering av kostnader.....	10
3.1 Evne til egenfinansiering.....	10
3.2 Vilje til egenfinansiering.....	11
3.3 Oppsummering av egenfinansiering.....	12
4 Anbefalinger.....	12
4.1 Kostnader	12
4.2 Finansiering.....	13

Sammendrag

Etter innspill fra Forskningsrådet opprettet UHR i juni 2015 en arbeidsgruppe som skulle se nærmere på beregning av kostnader for veiledning og opphold ved gradsgivende UH-institusjon for nærings-ph.d.-ordningen og tilsvarende ordninger, samt vurdere kostnadsfordeling mellom UH-institusjon og bedrift/enhet.¹ Nærings-ph.d.-prosjekter kan klassifiseres som bidragsforskning, og det er dermed mulig for UH-institusjonen å gå inn med egenfinansiering som kan dekke alle slags kostnader i prosjektene.

Arbeidsgruppen foreslår prinsipper for å beregne UH-institusjonens totale kostnader knyttet til et nærings-ph.d.-prosjekt. Følgende kostnadselementer inngår i beregningene:

- **Veiledningskostnader:** For veiledningskostnader benyttes en norm på gjennomsnittlig 75 timer per år à 12 mnd. i tre år.
- **Eventuelle leiestedskostnader** avhenger av kandidatens behov for å benytte forskningsinfrastruktur. UH-institusjonene har priser for leiesteder beregnet ved hjelp av leiestedsmodellen (se note 8). For noen leiesteder vil det foreligge en «fastpris» per år for ph.d.-kandidater beregnet på gjennomsnittlig bruk og timepris.
- **Indirekte kostnader:** For indirekte kostnader benyttes TDI-modellens IK-sats for tiden kandidaten oppholder seg ved UH-institusjonen, minimum ett års residensplikt, men med mulighet for lengre tid, avhengig av prosjektavtalen. IK-satsen er institusjonsspesifikk, men ligger rundt 400 000 kroner per år (2014). Kostnader knyttet til personal- og økonomiadministrasjon kunne ha vært trukket ut for å gi et mer nøyaktig estimat for nærings-ph.d.-kandidaten, som er ansatt bedriften. Arbeidsgruppen anbefaler imidlertid å forenkle beregningen av indirekte kostnader ved å benytte full IK-sats for tiden kandidaten oppholder seg ved UH-institusjonen, men lar samtidig være å inkludere andre indirekte kostnader som påløper for resten av perioden, knyttet til bibliotekstjenester, administrasjon og disputas.

Arbeidsgruppen har vurdert UH-institusjonenes muligheter til å gå inn med egenfinansiering. Spørsmålet kan ikke besvares generelt. Egenfinansiering vil være gjenstand for forhandling mellom UH-institusjon og bedrift i hvert enkelt prosjekt. Resultatet vil avhenge av begge parters økonomiske handlingsrom. En mulig fordeling av kostnader kan være:

- **Veiledningskostnader** finansieres av UH-institusjon som en del av veileders forskningstid.

¹ Med «tilsvarende ordninger» menes per dags dato offentlig sektor-ph.d.-ordningen. Alle beregninger og anbefalinger i denne rapporten gjelder således for begge ordninger, selv om det ikke presiseres underveis i teksten.

- **Eventuelle leiestedskostnader** finansieres av bedrift.
- **Indirekte kostnader** kan fordeles etter en enkel fordelingsnøkkel (prosentmessig) mellom UH-institusjon og bedrift.

Bedriften dekker alle andre kostnader.

1 Innledning

Etter innspill fra Forskningsrådet ble det i UHRs forskningsutvalg og styre vedtatt å oppnevne en arbeidsgruppe som skulle ta for seg kostnadsberegning og finansiering av veiledning og opphold ved gradsgivende UH-institusjon. I rapportens kapittel 1.1 gjøres det rede for mandatet og sammensetning av arbeidsgruppen, og i kapittel 1.2 omtales nærings-ph.d.-ordningen og bakgrunnen for oppdraget. I kapittel 2 foreslår arbeidsgruppen prinsipper for å beregne UH-institusjonens totale kostnader knyttet til et nærings-ph.d.-prosjekt, og i kapittel 3 vurderer arbeidsgruppen UH-institusjonenes muligheter til å gå inn med egenfinansiering.² Arbeidsgruppens anbefalinger finnes i kapittel 4.

1.1 Mandat og oppnevning av arbeidsgruppe

Arbeidsgruppen som skal beregne kostnader for veiledning og opphold ved gradsgivende UH-institusjon for nærings-ph.d.-kandidater (og kandidater i tilsvarende ordninger), fikk følgende mandat fra UHR:

- Kartlegge institusjonenes samlede kostnader og inntekter knyttet til nærings-ph.d.-ordningen (og tilsvarende ordninger).
- Klarlegge om institusjonene er villige til å gå inn med egeninnsats i prosjektene og hvor stor denne egeninnsatsen i så fall bør være.
- Undersøke om det er grunnlag for å fastsette en standardisert pris eller prisramme som står i rimelig forhold til institusjonens kostnader og finansieringen av ordningen.
- Gi forslag til hva som skal danne grunnlaget for en enhetlig pris eller prisramme.

Arbeidsgruppens deltakere:

- Tor Grande, prodekan for forskning og innovasjon, professor, Institutt for materialteknologi, Fakultet for naturvitenskap og teknologi, NTNU
- Knut Liestøl, instituttleder, professor, Institutt for informatikk, Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet, UiO

² Vi benytter her begrepet egenfinansiering i stedet for egeninnsats og/eller egenandel. Egenfinansiering kan i utgangspunktet dekke alle slags kostnader i prosjektene, inkl. fast vitenskapelig ansattes tid til veiledning.

- Kirsti Robertsen Aarøen, assisterende avdelingsdirektør, økonomiavdelingen, UiB
- Harry Aas, seniorrådgiver, ledelsens stab, UiA
- Arne Lunde, avdelingsdirektør, Kunnskapsdepartementet
- Steinar Sælid, CTO/direktør og medgrunnlegger, professor emeritus ved NTNU, Prediktor AS
- Lise Våland Sund, seniorrådgiver, Norges forskningsråd
- Lise T. Sagdahl, seniorrådgiver, rektors stab, NTNU
- Rakel Christina Granaas, seniorrådgiver, Universitets- og høgskolerådet

Tor Grande har ledet gruppens arbeid. Lise T. Sagdahl har fungert som medsekretær (rapportskriving), og Rakel Christina Granaas har vært sekretær (tilrettelegging, koordinering, rapportskriving).

Gruppen har hatt tre møter, 8. september, 8. oktober og 12. november, og leverte sine anbefalinger innen fristen (årsskiftet). Rapporten legges fram for UHRs forskningsutvalg, og det foreslås å sende den på høring til UH-institusjoner som er akkreditert for ph.d.-utdanning.

1.2 Bakgrunn

Nærings-ph.d.-ordningen har siden 2008 vært et virkemiddel for å fremme forskning for og i næringslivet, den «legger til rette for at bedrifter kan beholde og øke egen forskerkompetanse og samtidig å bygge og forsterke bånd mellom foretaket og utdanningsinstitusjonen».³ Ordningen skal bidra til at næringslivet forsker mer og samhandler mer med relevante forskningsmiljøer. På den måten øker næringslivets kompetanse og bidrag til å oppnå kvalitet og kunnskapsutvikling i samfunnet. Institusjonene i UH-sektoren får på sin side viktig tilgang til miljøer med spesialkompetanse og mer kontakt med næringslivet. Hvert enkelt ph.d.-prosjekt skal således styrke samarbeidet mellom UH-sektoren og næringslivet, og fra 2014 også mellom UH-sektoren og offentlig sektor da det ble etablert en tilsvarende ordning for offentlig sektor-ph.d.⁴ I resten av denne rapporten bruker vi nærings-ph.d.-ordningen og bedrift som eksempel, men prinsippene kan overføres til tilsvarende ordninger.

Det er bedriften som søker midler gjennom ordningen og inngår kontrakt med Forskningsrådet. Ph.d.-kandidaten er ansatt i bedriften, men det er minimum ett års

³ Meld. St. 18 (2012-2013) *Lange linjer – kunnskap gir muligheter*.

⁴ For mer informasjon om nærings-ph.d.-ordningen:

<http://www.forskningsradet.no/servlet/Satellite?c=Page&pagename=naeringsphd%2FHovedsidemal&cid=1253952592767>;

Informasjon om offentlig sektor-ph.d.-ordningen:

<http://www.forskningsradet.no/servlet/Satellite?c=Page&pagename=offphd%2FHovedsidemal&cid=1253996824479>.

residensplikt ved universitetet eller høgskolen der kandidaten er tatt opp i et ph.d.-program.⁵ Kostnader for dette oppholdet og for veiledning avtales gjennom forhandlinger mellom den gradsgivende UH-institusjonen og bedriften. For at ordningen skal fungere etter intensjonen, må den oppleves som attraktiv både for bedriften og UH-institusjonen.

Nærings-ph.d.-ordningen ble evaluert i 2012.⁶ Erfaringene med ordningen og evalueringen viser at flere faktorer bidrar til å komplisere saksfeltet. Sentralt i denne sammenhengen er at nærings-ph.d.-prosjektene omfattes av reglement om statlige universiteter og høgskolers forpliktende samarbeid, og prosjektene ble klassifisert som oppdragsforskning eller salg ved UH-institusjonene. En konsekvens av dette var at lærestedet ikke hadde mulighet til selv å bestemme om det ville gå inn med egenfinansiering i forhandlinger med bedriften om prisen for opphold ved UH-institusjonen, og for veiledning. Ved innføring av TDI-modellen ble totale kostnader synliggjort og satsene til en del læresteder ble vesentlig høyere, og for bedriftene ble kostnadene oppfattet som svært store. For noen bedrifter står tilskuddet gjennom ordningen ikke i forhold til kostnadene, og gevinsten ved å delta i ordningen kan for enkelte synes å være liten.

Etter innspill til UHR fra Forskningsrådet ble det i UHRs forskningsutvalg og styre vedtatt å anmode Kunnskapsdepartementet om å se nærmere på regelverket, for om mulig likevel å kunne klassifisere nærings-ph.d.-prosjektene som bidragsforskning. Det ble også vedtatt å opprette en nasjonal arbeidsgruppe for å se nærmere på prinsipper for kostnadsberegning for veiledning og opphold ved UH-institusjon, og undersøke muligheten til eventuell samordning for fastsettelse av eventuell egenfinansiering.

I svarbrev fra Kunnskapsdepartementet (datert 25.06.15) blir UHR informert om at regelverket åpner for at nærings-ph.d.-prosjektene kan klassifiseres som bidragsforskning.⁷ Dette er en viktig informasjon til UH-institusjonene og et godt utgangspunkt for den oppnevnte gruppens arbeid.

Det har lenge vært behov for å komme fram til en bedre felles praksis for beregning av kostnadene til veiledning og opphold ved UH-institusjon for nærings-ph.d., både for å gjøre kostnadsforskjellene mellom UH-institusjonene mindre og for å skape større forutsigbarhet for bedriftene. I denne rapporten foreslås det prinsipper for kostnadsberegning, og det gis anbefalinger for eventuell fordeling av kostnader.

⁵ UHRs avtalemal ved opptak:

http://www.uhr.no/documents/Avtale_ved_opptak_til_ph_d_uttanning_210415.pdf

⁶ <http://brage.bibsys.no/xmlui/handle/11250/280393>

⁷ Kunnskapsdepartementets arkivreferanse: 15/952-

2 Beregning av kostnader

I dette kapittelet foreslår vi prinsipper for å beregne UH-institusjonens totale kostnader knyttet til et nærings-ph.d.-prosjekt (kulepunkt 1 i mandatet).

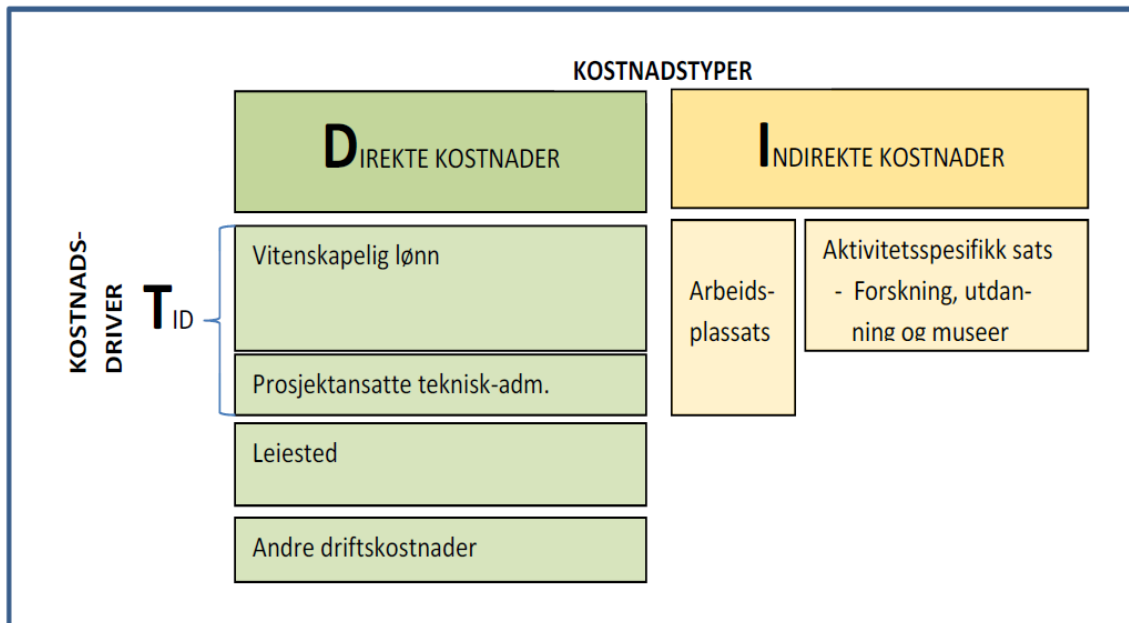
Kunnskapsdepartementet innførte fra og med 2014 TDI-modellen for budsjettering og regnskapsføring av totale kostnader i eksternt finansierte forskningsprosjekter (jf. tildelingsbrev til UH-institusjonene).

Vi tar som utgangspunkt at et prosjekt som har finansiering gjennom nærings-ph.d.-ordningen, er å anse som et bidragsprosjekt som er regulert av Kunnskapsdepartementets regler for bidrags- og oppdragsvirksomhet i rundskriv F-07-13 (*Reglement om statlige universiteter og høyskolars forpliktende samarbeid og erverv av aksjer*). Det betyr at kostnadene i prosjektet beregnes ved hjelp av TDI-modellen, og at UH-institusjonene har anledning til å gå inn med egenfinansiering i prosjektet (jf. neste kapittel).

Figur 1 viser kostnadselementene i TDI-modellen. Modellen skiller mellom direkte og indirekte kostnader. De *direkte kostnadene* er lønn og sosiale kostnader for ansatte, leiestedskostnader (kostnader for bruk av forskningsinfrastruktur)⁸ og andre driftskostnader. Modellen beregner en institusjonsspesifikk sats for *indirekte kostnader* per ansatt ved å ta alle regnskapsførte kostnader til støttetjenester som bibliotek, IT, arbeidsplass, fellesadministrasjon og lokal ledelse/administrasjon, og fordele på ansatte. Modellen skiller mellom vitenskapelig ansatte og teknisk/administrativt ansatte. En ph.d.-kandidat regnes som vitenskapelig ansatt (forsker), og den indirekte kostnaden (IK-sats) er en sum av arbeidsplasssatsen og en aktivitetsspesifikk sats for forskning.

En sammenligning av IK-satsene for institusjoner i sektoren viser noenlunde like satser. I 2014 hadde for eksempel UiB og NTNU begge en IK-sats på 400 000 kr/forskerårsverk. UiO hadde 379 000 kr/forskerårsverk og UiA 385 000.

⁸ Se UHRs leiestedsrapport: http://www.uhr.no/documents/Leiestedsrapport_nasjonal_til_utsending.pdf som gir følgende definisjon: «Med 'leiested' menes laboratorier eller annen felles infrastruktur hvis driftskostnader synliggjøres særskilt og fordeles forholdsmessig mellom de prosjekter og aktiviteter som anvender infrastruktur» (s. 7).

Figur 1: Skisse TDI-modellen

Hvis vi forutsetter at lønn og sosiale kostnader samt «andre driftskostnader» dekkes av ph.d.-kandidatens arbeidsgiver (bedriften/enheten), kan vi beregne de øvrige kostnadene som påløper prosjektet med følgende kostnadselementer:

- **Veiledningskostnader** For veiledningskostnader benytter vi en norm på gjennomsnittlig 75 timer per år à 12 mnd. i tre år. Vi legger til grunn en gjennomsnittlig årslønn for professor,⁹ noe som gir en kostnad per år på om lag 65 000 kroner (2014).
- **Eventuelle leiestedskostnader:** Leiestedskostnadene avhenger av kandidatens behov for å benytte forskningsinfrastruktur. UH-institusjonene har priser for leiesteder beregnet ved hjelp av leiestedsmodellen (som er en del av TDI-modellen, se note 8). For noen leiesteder vil det foreligge en «fastpris» per år for ph.d.-kandidater beregnet på gjennomsnittlig bruk og timepris.¹⁰
- **Indirekte kostnader:** For indirekte kostnader benyttes TDI-modellens IK-sats for tiden kandidaten oppholder seg ved UH-institusjonen, minimum ett års residensplikt, men med mulighet for lengre tid avhengig av prosjektavtalen. IK-satsen er institusjonsspesifikk, men ligger rundt 400 000 kroner per år (2014). Kostnader knyttet til personal- og økonomiadministrasjon kunne ha vært trukket ut for å gi et mer

⁹ Vi legger her til grunn NTNUs gjennomsnitt for stillingskode 1013 Professor, lønnstrinn 78 (2014-sats).

¹⁰ Leiestedskostnader kan i særlige tilfeller komme opp mot 3-400 000 kroner per år for prosjekter med omfattende eksperimentell virksomhet og kostbar forskningsinfrastruktur.

nøyaktig estimat for nærings-ph.d.-kandidaten, som er ansatt bedriften.

Arbeidsgruppen anbefaler imidlertid å forenkle beregningen av indirekte kostnader ved å benytte full IK-sats for tiden kandidaten oppholder seg ved UH-institusjonen, men lar samtidig være å inkludere andre indirekte kostnader som påløper for resten av perioden knyttet til bibliotekstjenester, administrasjon og disputas. I sum gir dette et rimelig riktig estimat av totale indirekte kostnader per prosjekt ved at vi runder litt opp for oppholdet ved UH-institusjonen, og runder litt ned for resten av perioden.

Merk at *finansieringen* av disse kostnadene drøftes i neste kapittel.

Vi viser i tabellen nedenfor et konkret eksempel på kostnader for en nærings-ph.d.-kandidat. Vi har beregnet kostnadene med TDI-sats fra NTNU og med følgende forutsetninger:

- Arbeidsgiver/bedriften dekker personal- og indirekte kostnader i hele perioden (linje 1).
- Arbeidsgiver/bedriften dekker andre driftskostnader som reiser, konferanser, etc. i hele perioden (linje 2).¹¹
- Kandidaten oppholder seg i til sammen ett år (12 måneder) ved UH-institusjonen, og vi regner IK-sats (TDI-modell) for ett år, men ingenting for de to øvrige år når kandidaten oppholder seg i bedriften. Vi har for enkelhets skyld lagt kostnaden til det andre året (den kan selvsagt periodiseres etter avtale) (linje 3).
- Veiledningskostnader er basert på norm (75 t/år), fordelt tilnærmet likt på alle tre år (linje 4).
- Leiestedskostnader er vist som egen linje med et eksempel på «fastpris» på 100 000 kroner/år (linje 6).
- Alle kostnader er justert med 4 % per år.

Som tabellen viser, blir summen av kostnader som UH-institusjonen beregner knapt kr 650 000 per nærings-ph.d.-avtale i dette eksempelet. Med leiestedskostnader på kr 100 000 per år kommer summen på knapt kr 1 mill. per nærings-ph.d.-avtale, sett fra UH-institusjonen.

Bedriftens direkte og indirekte kostnader kommer i tillegg og kan fylles inn i blanke felt i tabellen. Merk at bedriften alltid skal oppgi totale kostnader i søknaden til Forskningsrådet.

¹¹ Dekkes enten direkte eller etter regning fra UH-institusjonen om det er mer hensiktsmessig.

	Kostnadselementer prosjekt	2016	2017	2018	Sum
1	Personal- og indirekte kostnader				
2	Andre driftskostnader (reiser, konferanser, mv.)				
3	IK-sats TDI (indirekte kostnader forskerårsverk)		443 377		443 377
4	Veiledningskostnader	64 000	66 560	69 222	199 782
5	Sum, ekskludert leiestedskostnader	64 000	509 937	69 222	643 159
6	Leiestedskostnader (eksempel "flatrate"/fastpris)	100 000	104 000	108 160	312 160
7	Sum, inkludert leiestedskostnader	164 000	613 937	177 382	955 319

Figur 2: Kostnadselementer for en nærings-ph.d.-kandidat sett fra UH-institusjonen som gir graden.¹²

3 Finansiering av kostnader

Siden et nærings-ph.d.-prosjekt er å anse som et bidragsprosjekt som finansieres med et bidrag fra bedriften, står UH-institusjonene etter regelverket fritt til å gå inn med egenfinansiering.¹³ Vi ser i dette kapitlet kun på fordeling av kostnader mellom UH-institusjon og bedrift. (Bedriften får tilskudd fra Forskningsrådet, jf. kapittel 1.)

Spørsmålet om UH-institusjonene er villige til å gå inn med egenfinansiering i prosjektene (kulepunkt 2 i mandatet), kan ikke besvares generelt. Vi vil i dette avsnittet belyse faktorer som påvirker både evne og vilje til å gå inn med egenfinansiering, og antyde hvilke av kostnadselementene i kapittel 2 som *kan* være gjenstand for forhandling med bedriften.

3.1 Evne til egenfinansiering

Avtaler mellom UH-institusjonen og bedriften om et nærings-ph.d.-prosjekt, inngås normalt i den enheten der forskningen utføres, det vil si på instituttnivå eller fakultetsnivå. UH-institusjonens handlingsrom for å gå inn med egenfinansiering varierer betydelig, både mellom UH-institusjoner og mellom enhetene innenfor en UH-institusjon. Enheter med betydelig eksterntfinansiert forskningsaktivitet er ikke ukjent med egenfinansiering av en større eller mindre andel av prosjektkostnadene. Etter innføring av TDI-modellen har

¹² Bedriftens kostnader kan fylles inn i blanke felt for å vise totale kostnader for prosjektet.

¹³ Rundskriv F-07-13.

imidlertid bevisstheten om kostnadene økt. Kostnader til lønn, indirekte kostnader og leiestedskostnader som tidligere ofte var skjulte kostnader i eksterne prosjekter, blir nå synliggjort i både budsjett og regnskap. Ved flere UH-institusjoner fremstår derfor prosjektene som dyrere enn før innføring av totalkostnadsprinsippet.

TDI-modellen gir i seg selv ingen føringer for egenfinansieringen, men synliggjøring av totale kostnader kan føre til økt press på prosjektledere til å få dekket mest mulig av kostnadene, slik at prosjektene ikke tærer på enhetens grunnbevilgning.

Det er verd å merke seg at TDI-modellen synliggjør kostnader som oppstår på mange steder/nivåer i UH-institusjonen. Det lokale handlingsrommet varierer på grunn av ulike budsjettfordelingsmodeller og ulik praksis for internfakturering. I de tilfeller der det er aktuelt å gå inn med egenfinansiering av indirekte kostnader, anbefaler arbeidsgruppen at fordelingen mellom UH-institusjon og bedrift skjer med en enkel fordelingsnøkkel (prosentmessig), *ikke* ved å finregne på hvilke kostnadselementer i IK-satsen som skal dekkes av den enkelte part.

Noen UH-institusjoner har, i tillegg til handlingsrom knyttet til indirekte kostnader, også belønningsmekanismer (insentiver) for eksterntfinansiert virksomhet i sine fordelingsmodeller. Dette gir større lokalt handlingsrom for enheter med mye eksterntfinansiert aktivitet.

For stillinger med betydelig forskningstid, vil veiledningstid ofte regnes som en del av den ansattes forskningstid. Det betyr at for noen UH-institusjoner, som de eldste universitetene, vil veiledningskostnader relativt enkelt kunne inngå i egenfinansieringen.

Leiestedskostnadene kan også inneholde kostnadselementer som ikke belastes enhetene direkte.

Budsjettfordelingsmodeller ved UH-institusjonene og den økonomiske situasjonen ved enhetene varierer imidlertid så mye at det ikke er mulig å si noe entydig om størrelsen på et eventuelt handlingsrom, og dermed om UH-institusjonens evne til å gå inn med egenfinansiering i et nærings-ph.d.-prosjekt.

3.2 Vilje til egenfinansiering

Belønningsmekanismer og insentiver i fordelingsmodeller for fullførte doktorgrader og publiseringspoeng fungerer ofte som motivasjon for enhetene ved UH-institusjonen til å opprette så mange nærings-ph.d.-avtaler som mulig, innenfor de totale økonomiske rammene. Viljen til å gå inn med egenfinansiering vil ofte avhenge av prosjektets faglige innhold. Det er vanligvis enklere å gå inn med egenfinansiering i prosjekter som sammenfaller med enhetens faglige strategi og satsinger, enn i prosjekter som er faglig interessante, men mer perifere i forhold til strategien. Gevinster i form av potensial for økt forskningsaktivitet, mer publisering og nye, interessante problemstillinger, vil ofte veie tungt i vurderingen av egenfinansiering. Mulighetene i prosjektet for å få nye kontakter i næringslivet som på sikt kan føre til nye

partnere i prosjekter og/eller nye prosjekter, kan også påvirke viljen til egenfinansiering. Hvem som tar initiativ til prosjektet, kan også spille inn i vurderingen.

3.3 Oppsummering av egenfinansiering

Egenfinansiering vil være gjenstand for forhandling mellom UH-institusjon og bedrift i hvert enkelt prosjekt. Resultatet vil avhenge av begge parter økonomiske handlingsrom. En mulig fordeling av kostnader kan være:

- **Veiledningskostnader** finansieres av UH-institusjon som en del av veileders forskningstid.
- **Eventuelle leiestedskostnader** finansieres av bedrift.
- **Indirekte kostnader** kan fordeles etter en enkel fordelingsnøkkel (prosentmessig) mellom UH-institusjon og bedrift.

Som det fremgår av kapittel 2 og drøftingen av egenfinansiering ovenfor, er det ikke grunnlag for å fastsette en standardisert pris eller prisramme som står i rimelig forhold til UH-institusjonens kostnader og finansieringen av ordningen (jf. kulepunkt 3 og 4 i mandatet). I stedet har arbeidsgruppen forenklet beregningen av kostnader ved å foreslå at veiledningsomfanget normeres til 75 timer per år og at TDI-modellen legges til grunn for beregning av indirekte kostnader for den tiden kandidaten oppholder seg ved UH-institusjonen (IK-sats per år à 12 mnd.). Leiestedskostnadene beregnes ved hjelp av leiestedsmodellen.

4 anbefalinger

Nærings-ph.d.-prosjekter er å anse som bidragsprosjekter som finansieres med et bidrag fra bedriften. Arbeidsgruppens mandat er på dette grunnlag fulgt opp med tanke på å få ordningen til å fungere best mulig, slik at bedriften får bedre grunnlag for økt kvalitet og kunnskapsutvikling, UH-institusjonen får viktig faglig samarbeid på tvers av sektorgrenser, og gjennom samarbeidet oppfylles et viktig samfunnsoppdrag.

4.1 Kostnader

Arbeidsgruppen har kommet fram til følgende beregningsmetode for kostnader i prosjektet:

- Kostnader for veiledning beregnes ut fra et normert omfang på 75 timer per år à 12 mnd.
- TDI-modellen legges til grunn for beregning av UH-institusjonens indirekte kostnader, og IK-satsen regnes for tiden kandidaten skal oppholde seg ved UH-institusjonen (minimum ett års residensplikt (12 mnd.)).
- Leiestedskostnadene avhenger av kandidatens behov for å benytte forskningsinfrastruktur.

- Bedriften dekker alle andre kostnader selv (personal, indirekte kostnader for bedriften og andre driftskostnader).

4.2 Finansiering

Arbeidsgruppen har kommet fram til følgende anbefaling for fordeling av kostnader mellom UH-institusjon og bedrift:

- UH-institusjonene kan ifølge regelverket gå inn med egenfinansiering i bidragsprosjekter, inkludert nærings-ph.d.-prosjekter og prosjekter i tilsvarende ordninger.
- Egenfinansiering vil være gjenstand for forhandling mellom UH-institusjon og bedrift i hvert enkelt prosjekt. Resultatet vil avhenge av begge parters økonomiske handlingsrom. En mulig fordeling av kostnader kan være:
 - **Veiledningskostnader** finansieres av UH-institusjon som en del av veileders forskningstid.
 - **Eventuelle leiestedskostnader** finansieres av bedrift.
 - **Indirekte kostnader** kan fordeles etter en enkel fordelingsnøkkel (prosentmessig) mellom UH-institusjon og bedrift.